

ringen, naar man gør den obligatorisk, skulde Staten ikke kunne have nogen Gevinst ved denne Forsikring, men paa den anden Side naturligvis have et Rygstød, der skulde gøre det sandsynligt, at Staten kunde imødegaa de Tab, der fulgte af Forsikringen. Derfor er der indsat dels Bestemmelsen i § 3, sidste Stykke, at 5 pCt. af Præmiebeløbet tilfalder Staten, men dels ogsaa den Bestemmelse, at for saa vidt der ved den endelige Udligning fremkommer et Overskud, skal Staten ikke tage dette Overskud til Indtægt, men tilbagebetale det saaledes, at det tjener til yderligere Aflastning for Rederne, der er tvungne ind i Gensidighedsforsikringen.

Jeg tror, at saaledes som Lovforslaget her foreligger, byder det en rimelig og antagelig Ordning, der tager Hensyn til de forskellige Interesser, der her er at tage Hensyn til, en Ordning, der vil kunne opfylde sit Formaal, nemlig at sikre Landets Erhvervsliv ved at holde vor Skibsfart med Udlandet oppe i det Omfang, det er muligt under de nuværende farefulde Forhold, og det er ganske sikkert, at den danske Skibsfart og derigennem vort Land vilde være særdeles brøstholdent, naar man omkring i vore Nabolande havde truffet saadanne særlige Foranstaltninger til Krigsrisikoforsikring med Statens Støtte, medens en lignende Foranstaltning ikke var truffet her i Landet. Det vilde give et betydeligt Minus for dansk Skibsfart, saaledes som det allerede har vist sig i den korte Tid, hvor saadanne Krigsfareforsikringer har været i Gang i vore Nabolande, men ikke hos os, i alt Fald kun indskrænket til ganske enkelte Tilfælde.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Det er mig meddelt, at der fra enkelte Sider i Salen er yttret Ønske om Nedsættelse af Udvalg. Jeg skal ikke for mit Vedkommende modsætte mig dette. Jeg mener ogsaa, der kan tale det for det, at det her drejer sig om et Lovforslag af meget stor Betydning, og at det vil være vanskeligt for Medlemmerne i den korte Tid at sætte sig ind i dets Enkeltheder. Derfor skal jeg, som sagt, for mit Vedkommende — og jeg kan sige det samme for mit Partis Vedkommende — ikke have noget imod, at der nedsættes et saadant Udvalg, men jeg bemærker, at det maa være et meget hurtigt arbejdende Udvalg, thi vi befinder os under et stærkt Pres af de vigtige Interesser, her er Tale om, og det vilde være til stor Skade, om Sagen blev udsat noget nævneværdigt.

Hauge: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til midlertidig Lov om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare. Vi finder det rigtigt, at Staten medvirker til at løse Krigsforsikringssspørgsmaalet for vore Koffardifartøjer. Danmark er i meget høj Grad interesseret i at holde sin Handelsflaade paa Søen og navnlig i at holde vore Eksporttruter i Gang. Betydelige landøkonomiske Interesser knytter sig til disse Ruters Opretholdelse. Vi er ogsaa i meget høj Grad interesserede i at kunne hjemføre navnlig Kul fra Udlandet, idet vor Industri, de mange kommunale Værker og Institutioner ellers ikke kan fortsætte deres Virksomhed. Saa vidt jeg forstod den højtærede Handelsminister, ansaa han det for givet, at Statens Risiko ikke vilde blive særlig stor. Det er jo ogsaa at haabe, men jeg synes dog ikke, at man kan undlade at gøre opmærksom paa, at der er nogen Risiko forbundet med Statens Deltagelse i Krigsassurance. Da den er begrænset, synes det mig paa den anden Side ikke, at der kan være nogen større Betænkelighed ved at gaa med til det foreliggende Lovforslag.

Det ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Fiskerne ved Esbjerg og Lemvig har henvendt sig til Regeringen med Anmodning om, at Staten uden Vederlag vilde overtage 75 pCt. af Krigsrisikoen for de forskellige Fiskeriassuranceforeninger. Den Kommission, der har været nedsat om Sagen, er ikke gaaet nærmere ind paa Spørgsmaalet om Forsikring af Fiskefartøjer, og det kan jeg ogsaa billige, fordi ikke alle Fiskere er interesserede i dette Spørgsmaals Løsning i Øjeblikket. Ved Esbjerg og i det hele taget langs Jyllands Vestkyst er Fiskerne vistnok i Øjeblikket meget uheldigt stillede, fordi Nordsøen ikke er sikker. Deres Erhverv har lidt Afbræk; det er vanskeligt for dem at komme paa Havet, de frygter for Tab af deres Skibe. Det vilde derfor være rimeligt, at Staten tager ogsaa Spørgsmaalet om Risikoen for disse Fartøjer op, og jeg haaber, at Landbrugministeren snarest muligt vil kunne forelægge Rigsdagen et Lovforslag derom, saaledes at Spørgsmaalet kan bringes til en heldig Løsning.

Endelig forekommer det mig rimeligt, om Lovforslagets Titel sluttede med Ordet „Krigsskade“ i Stedet for Ordet „Krigsfare“; det er jo dog mod Skaden, man assurerer sig, ikke mod Faren. Jeg henstiller til Ministeren at tage ogsaa dette under Overvejelse.